

Aug fiziski spēcīga un skaista jaunatne

Šigada skolu mācību program...

Jaunā programma prasa nostādīt fizisko audzināšanu uz grības un rakstura veidošanas pamatiem.

Ar to ir dots jauns virziens mūsu skolu jaunatnes fiziskās audzināšanas darbam.

Heleņas fiziskā audzināšana vislabāk parāda mūsu nākotni — mūsu jaunatni.

Skaits pārzinis Jānis Samiljons strādājis pirms boļševīku gada Austrumu viengades laikā viņš darbu pameis, bet tagad atkal ir mūsu jaunatnes vidū.

«Atriebības darbā uzkrīta, ka jauniesi zaudējusi agrāko stāju, kļuvuši vaļņāvi, kas visvairāk izmēdas tieši vīneros un sporta nodarbēs.

Fiziskās audzināšanas skolotāji šai skolā ir Artūrs un Lilijs Spuriņi. Viņi ir dzīves draugi, kas savā darbā papildina viens otru.

SACKS.

ACS «Atpūta un dzīvotprieks» rīkotāji rudenī sacēla turnīru polihaiņiskās spēlētājiem, pērcis no mākslīgas darbināku arodbidriņi A grupā uzvarēja Mielsons ar 5 punktiem sava cīņamā.

Ardebidribas internāli meistarturnīrs sākies 21. novembrī pulk. 18 Carl Schirren ielā 42/5. Pielikānās turpat līdz 19. novembrim.

KURSI IESACĒJIEM BOKSA. Lai radītu pietikas bokseru rezerves ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļa rīko tautisko deju kursus, ko vadīs instruktors Stumbis.

plašu mūsu vingrotāvu. Ari riku netrūkst. Lūk, zviedru soļi, būs, plints, līdzekas, tepiki un medicīnas bumbas.

Vingrotāvu ir tiešam gaīša un plaša. Ja pārveidotu lampas un pinumiem aizsegtu logus, tad zēniem iznāktu arī krietna basketbola spēle.

6. zēnu klases vingrošanas stunda viņi zēni bez dažādiem vingrojumiem notur arī sacensības. Zēni sadalās divās komandās, kuru dalībniekiem jāsasceņās skrīšanās, pa ceļam metot kabeļus un pārnesot medicīnas bumbas.

«Skolai ir 10 pāru slēpiu, kurās šoziem liksim lietā,» saka Spuriņš.

Gandrija galvas tiesu garāks par citiem ir Debelis, kas jau sasniedzis teicamus rezultātus angstlēkšanā.

«Viņš jau pārlēca 1,66 m.» Viens no mazākajiem zēniem Griviņš kā īsts komandieris skatīdams:

«Mierā!» Braša soli zēni atstāj zail. Stunda ir beigusies.

Sākas nākošā stunda — 5. klases meitenēm. Skolniecēm līdz vingro arī skolotājs, lai viss veiktos gludi un apjukuma brid.

Tad mazās meitenes stājā pa zviedru soļu, kas prasa lielu uzmanību, lai labu iespaidu neizfauktu nejausis klupiens.

«Kādas jūsu sekmes vingrošanā, cēnītā jaunkundz?»

«Vienmēr bijusi tikai piecnieki» pašpziņīgi atbild «maza dāma» Aina Vitola, kas tiešam ir visveikākā starp sāvām biedrenēm.

«Bet vislabāk man patik akrobātiskie vingrojumi,» maza vēl piezīmē. Liekas, ka sporta rekordiste viņa nebūs, bet nebrīnāmies, ja kundze Aina Vitola būs krietna baleta māksliniece.

Vēl samērā daudz meitenes nepiedalās vingrošanas stundās, jo tām nav piemērotu vingrošanas tēru un apavā. Bet, ka te daudz var līdzēt, to pierādījis Ārija Brigmans, kas vingro no drēbes pagatavotām korpēm.

Isti jauku vingrošanas stundu sniedz 6.6 klases meitenes.

Mirdza Biržane nodod ziņojumu skolotājam:

«Ierindā 29 skolnieces. 11 nevingro.»

Tad meitenes veic dažādas ķermeņa vingrojumus, pie tam tos labi izpīdot. Seko lēcieni pāri bukam, kūļpošana un rotāfās ar medicīnas bumbas. Sevīši labi veicas lēcieni, kaut buku arvien paaugstina. Droši tam tiek pāri lielākās un baidzot arī divas vismazākās meitenes. Tikai pa vienu vienai otrai nepadodas veikls lēcians.

«Mazākās meitenes Regina Krastiņa un Mirdza Biržane ir tiešam labas vingrotājas,» uzslavē sāvās audzētnes Lilija Spuriņa.

Stalidākā meitene Biruta Mazure, īpat ar Vanda Daugale — sekuņģas vingrotājas.

Isti nopietni sportam vēl neesam pievērsušās, bet to paspēsim zināzlijā,» smaida skolniece Mazure.

Tomēr labs sākums arī jau daudz nozīmē.

riko boksa iesācēju kursus. Kurā vecmeistarā un boksa instruktora R. Bērtiga vadībā notiks otrdienās un ceturtdienās no pulk. 18—20 Skolu ielā 17. dz. 1. Daļībniekiem jāprietikas ar rakstu vai personāli ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļā turpat 409-c istabā līdz 20. novembrim. Kursi tiks nepārtraukti 6 nedēļas.

Vecajiem bokseriem nodarības notiek turpat pirmdienās trešdienās un piektdienās no pulk. 17.30 līdz 21.00.

TAUTISKO DEJU KURSI.

Lai atkal godā ceļu latviešu tautiskās dejas ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļa rīko tautisko deju kursus, ko va-

dis instruktors Stumbis. Apmaiņas notiks otrdienās un ceturtdienās no pulk. 19 līdz 21 General-von-Hutter ielā 3. Daļībniekiem jāprietikas ar rakstu vai personāli ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļā turpat 409-c istabā līdz 20. novembrim.

SATIĶSMES UN TRANSPORTA ARODBIEDRĪBAS

sporta sekcija noorganizējusi treniņus grieķuromiešu diās, boksa, svaru celšana un sacēla. Tuvēka informācija par arodbiedrības sporta nodarībām pieprasāma pa tālr. 355-624. Notiks arī iesācēju apmaiņas smagatlētikas treneru Pola un Dzena vadībā.

- 43. Anstoss
44. Torabstoss
45. Kopfstoss, Kopfball
46. Einwurf
47. Schiedsrichterball
48. Eckball
49. Angriff

Hasti Hanovers uzvar

Vakar hipodromā atkal ar teicamiem sekmiem startēja braucēji K. Veritis, kas guva 3 uzvaras.

1. sacensība uvarēja Prīmaņa (braucēja St. Trasmus) — distance 1669 m 3:16,0 min. (Strams 1 km 1:58,0); 2. Mana (A. Grazdins) — 1620 3:17,0 (2:01,6); 3. Sammara (A. Puris) — 1600 3:30,4 (2:01,5).

2. sac. I. Rihā Kitani (I. Petrovs) — 1600 3:15,0 (1:45,3); 2. Lauņmeta (S. Tichomirovs) — 1600 3:17,6 (1:47,7); 3. Čabētišs (K. Veritis) — 1600 3:17,6 (1:49,7).

3. sac. I. Sankie (K. Veritis) — 1600 2:49,8 (1:46,1); 2. Venēra (R. Lielais) — 1600 2:55,9 (1:49,9); 3. Katuse (J. Kuklis) — 1600 2:56,8 (1:50,5).

4. sac. I. Barentis (K. Veritis) — 1620 3:18,6 (1:49,1); 2. Dārtis Signāls (K. Richters) — 1600 3:19,1 (1:48,2); 3. Munoli (I. Niedre) — 1600 3:24,5 (1:51,1).

5. sac. I. Ina Aksvoti (R. Lielais) — 1620 2:42,0 (1:40,0); 2. Taira (V. Juskevičs) — 1600 2:42,9 (1:41,9); 3. Viza (I. Grazdins) — 1620 2:42,9 (1:40,4).

6. sac. I. Sankie (I. Grazdins) — 1600 2:49,9 (1:46,1); 2. Daidāns (S. Orlovs) — 1600 2:51,8 (1:47,3); 3. Venēra (R. Lielais) — 1600 2:53,4 (1:49,3).

7. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

8. sac. I. Ina Aksvoti (R. Lielais) — 1620 2:42,0 (1:40,0); 2. Taira (V. Juskevičs) — 1600 2:42,9 (1:41,9); 3. Viza (I. Grazdins) — 1620 2:42,9 (1:40,4).

9. sac. I. Rasmis (P. Pajūrs) — 1600 2:56,0 (1:37,7); 2. Mira (R. Lielais) — 1600 2:57,1 (1:38,3); 3. Čabētišs (P. Mielsons) — 1600 3:02,6 (1:41,6).

10. sac. I. Hasti Hanovers (St. Griebelmeiers) — 2200 3:25,2 (1:30,0); 2. Popfars Hils (I. Grazdins) — 2200 3:26,5 (1:31,5); 3. Akorda (K. Veritis) — 2200 3:29,3 (1:34,0).

11. sac. I. Ruzas (A. Stals) — 1640 2:43,5 (1:29,8); 2. Strādā (A. Jansons) — 1600 2:43,9 (1:30,5); 3. Alma (A. Likmanis) — 1600 2:45,3 (1:30,3).

12. sac. I. Ģorija (K. Veritis) — 1600 2:55,6 (1:33,9); 2. Atlāns (J. Ozoliņš) — 1600 2:58,3 (1:36,0); 3. Sankots (I. Petrovs) — 1600 3:01,7 (1:38,7).

13. sac. I. Dēlids (J. Morkis) — 1780 2:51,0 (1:36,0); 2. Princis (I. Grazdins) — 1780 2:52,4 (1:36,8); 3. Vanags (Ed. Bērziņš) — 1620 2:52,5 (1:34,7).

14. sac. I. Klārdis (K. Veritis) — 1600 2:58,6 (1:37,0); 2. Valters (J. Ozoliņš) — 1600 2:59,2 (1:36,3); 3. Balva (V. Jirgensons) — 1600 3:00,5 (1:36,9).

15. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

16. sac. I. Ruzas (A. Stals) — 1640 2:43,5 (1:29,8); 2. Strādā (A. Jansons) — 1600 2:43,9 (1:30,5); 3. Alma (A. Likmanis) — 1600 2:45,3 (1:30,3).

17. sac. I. Ģorija (K. Veritis) — 1600 2:55,6 (1:33,9); 2. Atlāns (J. Ozoliņš) — 1600 2:58,3 (1:36,0); 3. Sankots (I. Petrovs) — 1600 3:01,7 (1:38,7).

18. sac. I. Dēlids (J. Morkis) — 1780 2:51,0 (1:36,0); 2. Princis (I. Grazdins) — 1780 2:52,4 (1:36,8); 3. Vanags (Ed. Bērziņš) — 1620 2:52,5 (1:34,7).

19. sac. I. Klārdis (K. Veritis) — 1600 2:58,6 (1:37,0); 2. Valters (J. Ozoliņš) — 1600 2:59,2 (1:36,3); 3. Balva (V. Jirgensons) — 1600 3:00,5 (1:36,9).

20. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

21. sac. I. Ruzas (A. Stals) — 1640 2:43,5 (1:29,8); 2. Strādā (A. Jansons) — 1600 2:43,9 (1:30,5); 3. Alma (A. Likmanis) — 1600 2:45,3 (1:30,3).

22. sac. I. Ģorija (K. Veritis) — 1600 2:55,6 (1:33,9); 2. Atlāns (J. Ozoliņš) — 1600 2:58,3 (1:36,0); 3. Sankots (I. Petrovs) — 1600 3:01,7 (1:38,7).

23. sac. I. Dēlids (J. Morkis) — 1780 2:51,0 (1:36,0); 2. Princis (I. Grazdins) — 1780 2:52,4 (1:36,8); 3. Vanags (Ed. Bērziņš) — 1620 2:52,5 (1:34,7).

24. sac. I. Klārdis (K. Veritis) — 1600 2:58,6 (1:37,0); 2. Valters (J. Ozoliņš) — 1600 2:59,2 (1:36,3); 3. Balva (V. Jirgensons) — 1600 3:00,5 (1:36,9).

25. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

26. sac. I. Ruzas (A. Stals) — 1640 2:43,5 (1:29,8); 2. Strādā (A. Jansons) — 1600 2:43,9 (1:30,5); 3. Alma (A. Likmanis) — 1600 2:45,3 (1:30,3).

27. sac. I. Ģorija (K. Veritis) — 1600 2:55,6 (1:33,9); 2. Atlāns (J. Ozoliņš) — 1600 2:58,3 (1:36,0); 3. Sankots (I. Petrovs) — 1600 3:01,7 (1:38,7).

28. sac. I. Dēlids (J. Morkis) — 1780 2:51,0 (1:36,0); 2. Princis (I. Grazdins) — 1780 2:52,4 (1:36,8); 3. Vanags (Ed. Bērziņš) — 1620 2:52,5 (1:34,7).

29. sac. I. Klārdis (K. Veritis) — 1600 2:58,6 (1:37,0); 2. Valters (J. Ozoliņš) — 1600 2:59,2 (1:36,3); 3. Balva (V. Jirgensons) — 1600 3:00,5 (1:36,9).

30. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

31. sac. I. Ruzas (A. Stals) — 1640 2:43,5 (1:29,8); 2. Strādā (A. Jansons) — 1600 2:43,9 (1:30,5); 3. Alma (A. Likmanis) — 1600 2:45,3 (1:30,3).

32. sac. I. Ģorija (K. Veritis) — 1600 2:55,6 (1:33,9); 2. Atlāns (J. Ozoliņš) — 1600 2:58,3 (1:36,0); 3. Sankots (I. Petrovs) — 1600 3:01,7 (1:38,7).

33. sac. I. Dēlids (J. Morkis) — 1780 2:51,0 (1:36,0); 2. Princis (I. Grazdins) — 1780 2:52,4 (1:36,8); 3. Vanags (Ed. Bērziņš) — 1620 2:52,5 (1:34,7).

34. sac. I. Klārdis (K. Veritis) — 1600 2:58,6 (1:37,0); 2. Valters (J. Ozoliņš) — 1600 2:59,2 (1:36,3); 3. Balva (V. Jirgensons) — 1600 3:00,5 (1:36,9).

35. sac. I. Lats Aksvoti (S. Saicāns) — 1750 2:54,7 (1:28,1); 2. Haris (A. Puris) — 1800 2:51,7 (1:27,0); 3. Meifsto (K. Veritis) — 1800 3:01,0 (1:40,5).

Latviešu 1941. gada labākie vieglatlēti

Table with 5 columns: Disciplina, 1., 2., 3., 4., 5. Rows include VIRIĒSI (100m, 200m, 400m, 800m, 1500m, 5000m, 110m barjeri, 400m barjeri, 5km soļošana, 10km soļošana, 15km soļošana, Tāpīkšana, Augstlēkšana, Kārtlēkšana, Trīsoļlēkšana, Lode, Disks, Šāpš, Veseris) and SIEVIETES (100m, Tāpīkšana, Augstlēkšana, Lode, Disks, Šāpš, Piecīcīga).

vērtīgākiem «grandiem» mūsu aizvadītās vieglatlētikas sezonas cīņās spēlētājiem.

Vienīgais jaunais latviešu rekords 1941. gadā realizējies sievietes sacensībās. To sasniegusi Pūce šķēpa mešanā, atskaitot šo Pūces varējumu, mūsu vieglatlētu sasniegumos skatāmā maz iepriecinoša aina.

Vislabākie novērojumi šai darbā lai pavada mūsu provinces vieglatlētu un vieglatlētes, kas tik spēcīga vārd sāka teikt pirms boļševiku viengades. Arvien atcerēsimies, ka tieši lauku sportistu vidū mīt mūsu sporta nākotnes pērcis.

Sodien «Sporta Pasaules» publicē mūsu vieglatlētu šī gada 5 labākos sasniegumus. Agrāk mēs uzskatīdām 10 un pat 20 labāko sarakstus, bet tagad jāapmierinās tikai ar pirmajiem pieciem. Vasarā pārdzi-votās kara dienas pilnīgi pārtrauca treniņus. Tikai rudens posmā pēc īsa treniņu perioda vieglatlēti varēja sacensties nedaudzās sacīkstēs.

Boļševiki zvēriski nogalinājuši vai aizveduši nezināmā tālmā daudzus mūsu vieglatlētikas rekordistus. Išā laikā rast viņiem pilnvērtīgus atvītotājus nav viegls uzdevums. Iepazīstoties tuvāk ar vieglatlētu šī gada sasniegumiem, varam atrast vairākus toposus talantus. Pirmajās vietās stādāmi — vispusīgais lēpājnieks Teteris, trīsoļlēcējs Spincis, augstlēcējs Lēpnieks, diskobolists Driba. Viņu nākošās sezonas gaitas varam gaidīt ar vislielāko interesi. Ari latviešu agrākos gados jau pazītie meistari — mešanas disciplīnu speciālists E. Jākobsons, sprinteri Kravinskis un Gailis, šķēpa metējs Circeņis, vidusdistancēnieks A. Tirners, gargabalnieks V. Vitols, vesera metējs Selga, kārtlēcējs Elceris un citi — tālu vēl nav sasnieguši savu spēju augstāko kāpinājumu. Viņi visi taču vēl samērā jauni, E. Jākobsona sasniegumi lodē un diskā, Circeņa — šķēpā un V. Vitola — 5000 metros uzskatāmi par

1) 100 m — 11,5 sek. skrījis arī O. MacKars; 2) 200 m — 24,2 sek. veicis arī A. Osis; 3) 400 m — 54,2 sek. skrījis arī A. Kravinskis; 4) augstlēkšana — 1,70 m pārlēkusi vēl A. Šķiņķis, J. Pālens un Meunīns; 5) augstlēkšana — 1,25 m veicusi arī L. Gailis.

Celojums pa Eiropu

▲ Tas notiek reti, kad iepriekšējā gada meistars ierindojas pēdējā vietā. Pasreiz kāds rets gadījums piedāvots Itālijas futbola meistariībā. Pasreizējais meistars titula ipašnieks — FC Bologna vienpadsmitas zaudējis visas līdzšinējās cīņas un ar 0-6 punktiem ieņem tabulā beidzamo vietu. Nupat absolūtā 3. spēju kārtā FC Bologna vienbald nācies atīt FC Mailand vienības 0-2 pārākumu. Itālijas futbola meistariības turnīrā vadošā vietā atrodas AS Roma izlase. Pretēji FC Bologna vienībai, AS Roma vienpadsmitam ir 6 iegūti un nevienas zaudēts punkti.

▲ Ungārijas futbola meistariībā vadošā WMFC Caspel vienība zaudējusi pret Újpest 1-4. Ar šo pārākumu Újpest futbolisti, blakus WMFC, ar 19 punktiem pārsniedz nostādīto rekordistu — Budapesti. Pēdējais gads viņu vienības rezultāts — Ferencvaros pasreiz ieņem 6. vietu. Ferencvaros līdzšinējās spēlēs iegūvis 16 punktus.

▲ Prāgas Sparta un Slovāki futbola vienpadsmitam ar savām gādēm ilgajām cīņām par meistari titulu iznākušā «Siamas divpau nosaukuma. Bohēmijs - Morāvijas protektorāts šī gada meistari-

bas cīņās tomēr viņu apzīmējums nav attaisnojis, jo cīkārī līdzīgo punktu skaita ziņā šoreiz abus «Siamas divpau» šķīr mīlīga starpība. Slovāki ar 10-0 punktiem ieņem pirmo vietu tabulā, bet Sparta ar pretēju 0-10 punktu atzīmi atrodas pēdējā vietā.

▲ Valsts sacīkstēs tenisā slēgtās teipās Zviedrija uzvarējusi Dānijas izlasi ar pārliecinošu 5-0 rezultātu. Zviedru vienība spēlējusi — meistars Karl Schröder un Nils Kohleson.

▲ Aizvien turpina izbūvēt un paaugstināt pasaules lielāko trampļu lēkšanai ar slēpēm Planidā. Šogad šī milzu lēktuve atkal pārbūvēta, pie kam no viņas iespējams pat 120 m tāli lēcieni. Lēkt šīs lielāko tālumu no Plašas trampļas sacīkstēs vācietis Rudolf Gehring. Viņš pagājušā ziemā Planidā ar slēpēm atbaidījis 118 m tālu.

FUTBOLS SOFIJA

Bulgārijas galvas pilsētā Sofijā visosla Vies-Lohvalien SV futbolisti, kas sacenšas ar Sofijas Dzieslēnieku sporta klubu. Spēle izvērtās visar interesantā un ātrā. Pirmais puslaiks noslēdzās 2-0 Bulgārijai labā, bet otrs puslaiks vēl vienpus vārtu guva arī viņi, tā ka abas vienības varēja šķīrties pie draudzīga 2-2 rezultāta.

Jauna sporta filma Rīgā

Pasreiz nedēļā Rīgā kinoteātrā «Aina» un «Dāle» demonstrē filmi «Reiz tu esi lemlīsi». Šai filmā attēlota sporta jantave šī daudā veidā, ka to var uzskatīt par sporta filmu.

Satura attiecīgums iznāc ir šāds: kāda baceņa samā divos iemītnīs — baceņa māšas dēls Herberts, kas no savas ankriņas ieslēdzis bagātās dāves šarajā loka. Nejausis gadījums dod iespēji tam šarajā, atrast sevi un pārveidot arī šo šarajā vadošā namu.

Tam par iemesli ir nejausa sastopšanās ar sporta skolotāju Struku jaucūndā. Herbertam rodas trīs draugi, kuriem gan trākst viņa bagātības, bet tāš vietā ir jaundānes spurs. Viens no viņiem — iudēnieis Bergengēns konstruējis lēvas motoru, kas spēni sagādāt uzvaru sacīkstēs. Nejausa gadījuma dēļ Herberts pamet lē-

voča māju, lai kopā ar jaunajiem draugiem veidotu savu dzīvi. Viņiem ar palēm izdodas izbūvēt motorizētu «Extra», kas startē sacīkstēs no aizraušo momenta pilnā braucienā gāst uzvaru. Noslēgumā atējinās visi šarājūmi, kas līdz tam filmā piedod ļaunu un sprāgu riskājumus.

Mindē filmi Rīgā kinoteātrā demonstrēs arī šonedēļ.

Metalrūpniecības uzņēmums bij. „Ed. Cepps“

Rīgā, Valguma ielā 38
Tālr. direktors 43586
techn. vadīt. 43440

16. BŪVBIROJS

Rīgā, Hermann Göring ielā 23-2, tālruni 20584 un 32231

pieņem dažādus uzdevumus: jumtūves, pārbūvēšanas darbus, elektriskās instalācijas darbus, krāsotāns darbus un akmeņu apstrādāšanu

Meistari sportā - varoņi kara laukā

WILHELM LEICHUM (LIELVĀCIJA)

Divas reizes — 1934. gadā Turīnā un 1938. gadā Parīzē — notikušās Eiropas meistarsacīkstes vieglatlētikā. Tikai trīs atlēti abas reizes atveduši mājās Eiropas meistarsacīkstes medaļas: somis Matti Järvinens — šķēpa mešanā, somis Ilmari Salminen — 10.000 m skrējienā un vācietis Wilhelm Leichum — tāllēkšanā.

Vācu izcilais atlēts Wilhelm Leichum ietilpa šai Eiropas neuzvarētā trijlapī. Viņš, skaisti noaugušais vācu armijas apakšvirsnieks, triumfēja tāllēkšanā, lai gan Leichum vācu vieglatlētikas vēsturē vispirms ieguva kā augstlēcēju. 1932. gadā Vācijas meistarsacīkstēs toreiz nepazītais Leichum, veicot 1,86 m, izcīnīja 2. vietu augstlēcēšanā. Jau nākošā gadā vienasīgi attīstītais Leichum, kas bērnībā un jaunībā bija daudz vingrojis, sāka specializēties tāllēkšanā. 1934. gadā Turīnā viņš ar 7,45 m tālu lēcīnu, pārspējot norveģi Bergu un savu fautieti Long, ieguva Eiropas meistarsacīkstes godu.

Ar šo lielo panākumu tomēr nesākās Leichum uzvaras gājēns, bet tas ievadīja viņu un otru Vācijas tāllēkšanā speciālistu — Long divcīņu ciklu.

Pienāca olimpiskais 1936. gads. Olimpiskās spēlēs Berlīnē Leichum un Long aizstāvēja Vācijas krāsas tāllēkšanā. Viņi abi iekļuva finālā, kur Long izcīnīja neizmirstamu dueli ar pasaulē rekordistu nēģeri Jesse Ovenu. Leichum

finalistu vidū ieguva 4. vietu. Atmiņā vēl kāds brīdis: pēdējais lēcīens. Leichum tajā ieliek visu spēku. Viņš grib cīnīties. Pēdējais lēcīens arī padodas lieliski. Mērs rāda — 7,73 m tālumu. Tikai 1 cm Leichum pietrūka, lai viņš pārspētu japāņu Tajimu un iegūtu bronzas medaļu.

Visu 1936. un 1937. gadu Leichum dzīvoja Long lielisko sasniegumu ēnā. Long jau bija kļuvis Eiropas un Vācijas rekordu ipašnieks. Leichum bija vācu tāllēcēju Nr. 2. Bet tad pienāca arī viņa laiks. 1938. gads bija viņa lielais uzvaru gads. Berlīnes olimpiskais stadions atkal bija pārpildīts līdz pēdējai vietai. Tur risinājās Amerikas — Vācijas valsts sacīkste vieglatlētikā. Pirmo reizi kāda valsts viena pati bija uzdrošinājusi apdraudēt Amerikas vieglatlēti varenību. Arī Leichum cīnījās par Vāciju. Tāllēkšanā skatītāji tūkstotī piedzīvoja dziļu prieka brīdi: Leichum, viņu neatlaidīgais, vienmēr cīnījās ar pasaulē rekordistu Leichum, uzvarēja tāllēkšanā un

aiz viņa palika abi amerikāņi. Leichum toreiz aizlēca 7,61 m. Nepilnu mēnesi vēlāk Leichum Parīzē sekmīgi aizstāvēja savu Eiropas meistarsacīkstes titulu. 7,65 m rezultāts Leichum ierindoja 1. vietā pirms itāļa Maffei un Long.

Leichum bija ne tikai lielisks tāllēcējs, bet guva teicamas sekmes arī sprintā. 100 metrus Leichum ilgu laiku bija viens no vācu ātrākajiem vīriem. Viņa spējas spīgti raksturo 100 m distancē sasniegtais 10,4 sek. rezultāts. Sprintā Leichum aizstāvēja Vācijas krāsas daudzās valstu sacīkstēs. Viņš bija pastāvīgs Vācijas 4x100 m stafetes izlases vienības dalībnieks. Berlīnes olimpiskās spēlēs Leichum palīdzēja Vācijas stafetes vienībai izcīnīt bronzas medaļu.

Leichum tāllēkos nodomos ietilpa apmeklēt sporta augstskolu un sagatavoties trenera un skolotāja darbam. Viņš arī kādu laiku darbojās kā pašizstrādātais militārā akadēmijā, bet tad pienāca 1939. gada rudenis. Vācu tautu gaidīja jaunais uzdevums. Bija jāšāks uzspiestais karš, cīņa par Jarmo Eiropu. Arī Leichum kā krietns kapavīrs solīja pirmajās rindās. Viņam tagad pirmā vietā stāvēja cīņa par Lielvāciju. Leichum paaugstināja par leitnantu. Pēc pabeigtiem sekmīgiem kara gāģiem rietumos, viņš šovasar atkal devās kaujas ugunīs — austrumu frontē. Kādu dienu no austrumu frontes pienāca ziņa, ka Leichum atdevin dzīvību par savu dzimteni. Viņš bija krietns varoņs nāvē, šis lieliskais Lielvācijas sportists un kapavīrs.

BOLOGNA UZVAR

Itālijas futbola meistariībā AC Bologna vakar izcīnīja savu pirmo uzvaru — pret Atlanta Bergamo ar 4-0 rezultātu. Beguzzoni viens pats guva 3 vārtus, bet ceturtais atzīmēja Blavati. Itālijas spēlētājs Genna 93 uzvarēja vēl nezaudējošo AS Rom 2-0. Abus vārtus guva Conti. Triest pārspēja Modenu 1-0. Meistariības priekšgalā AS Rom un Triest ar ik 6 punktiem, tām seko Florenca, Venēcija, Genna 93 un Ambrosiana ar 5 punktiem.

LEDUSHOKEJS VĀCIJĀ

Trasajos ledus svētkos Berlīnes sporta pūt ledushokeja sacenšās Schlittschubclub ar HC Mailand. Berlīnēši izcīnīja 11-1 uzvaru. Šī Schlittschubclub angsta uzvara visumā tomēr pārsēdza. Itāļu vienība vā-

darbojas aizsardzībā un arī vārtāns Genna uzvarēja leņoties ar sekmīga darbību. Itāļu vienības vārtus guva, kad rezultāts jau bija 10-0. Veiksmīgākie uzvarētāji vārtu guvēji bija George, Jannicke, Adler un Rudi Ball.

BERLĪNES POLICISTI TEICAMI ROKSERI

Berlīnes Polīzei SV boksa vienība pagājušā nedēļā noturēja divas draudzības sacīkstes. Pirmajā sacensībā Erlurē vīri cīnījās 7 neizšķirtu ar Erhorcy He os vienību, bet Gotā pieveica vīri cīņā pilsētas vienību ar 10-6 rezultātu. Sākumā kākas no policistiem bija Kubale, kas abas cīņas guva pārliecinošas uzvaras: Erlurē viņš pieveica Fligge pēc punktiem, bet Gotā Langenhahn ar knock-out.

VAI PALUSALU DZĪVS?

Igaunijās sportam radušās cerības, ka izcilais cīkstonis Palusalu atrodas vēl pie dzīvības, igauņu prese it kā saņimusi ziņas no Sofijas, ka Palusalu atrodas starp bolševiku mobilizētajiem igauņiem. 30. septembrī par bēzānas meģinājumu viņš notiesāts uz nāvi, bet nezināmu iemeslu dēļ sods tomēr nav izpildīts, bet pārveerts 10 gadu spaidu darbos bolševiku armijā un Palusalu nosūtīts uz fronti. Oktobra beigās viņam esot izdevies pāriet somu pusē. Noteikts vēl nekāds nav ziņams, bet cerēsim, ka šīs pārejašas apstiprināsies un igauņi atgūs savu iemīloto sporta varoni.

Pa atmiņu takām...

Pirms 10 gadiem Vācijā katrs zēns zināja Richard Hofmann vārdu. Laikā no 1928. līdz 1932. gadam viņš bija vācu populārākais futbolists. Hofmann izmācīnījis daudzus laukos un lietišķus vārtu sītiņi sagādāja pretinieka aizsardzībai oļās vielvācības rūpes. Jāatgāžas — Vācijas — Anglijas valsts sacīkste 1930. gadā. Angļu profesionālie futbolisti jau bija 1. puslaikā panākuši 2-0 pārākumu. Šķita, ka spēles rezultāts jau šķirts, bet cīņas turpinājuma Hofmann pēc kārtas ieguva 3 vārtus. Tas bija pārliecinošs un reizē Hofmann triumfs. Tikai pēdējā minūte izdevās gadījums, deva angļiem iespēju panākt neizšķirtu 3-3 rezultātu. Šī ir maza epizode no Hofmann 25 valstu sacīkstēm. Viņš šīs spēles pretiniekus vārtsgarū pārspēja 24 reizes. Ilgus gadus šis Hofmann rekords stāvēja nepārspēts. Tikai pēdējās gados Hofmann rekordu pārsnieguši Lehner un Conen. Savu pēdējo valsts sacīksti Hofmann absolvēja 1933. gadā. Kopā tā laikā jau aizritējais 8 vasaras, bet Hofmann vārda spīdums joprojām nav nozudis no vācu futbola apvārsņiem. Viņš vēl vienmēr uzticīgs palicis savai biedrībai — Dresdener SC. Pirms pāris nedēļām, kad

Tschammer kausa izcīņas finālā sacenšās Schalke 04 un Dresdener SC, Hofmann atkal vadīja drezdēniešu uzbrukumū. Atkal skatītāji tūkstotī daudzrādāja cveca zēna Richard Hofmann vārdu. Viņa vienība uzvarēja. Hofmann kļuvis par vācu jauno futbolistu piemēru ne tikai spēles ziņā, bet vēl vairāk — viņš rādījis Drezdenes futbolistiem piemēru arī dzīves veidā un disciplīnā. Kaut darba ļoti aizņemts, Hofmann ne reizi bez nopietnas iemesla nav iatracījis treniņos. Viņš vienmēr bija kopā ar savu vienību, vācu futbola jauno paaudzi. Šī uzticība un neatlaidība arī glabā drezdēniešu lielo pašlīcīmu noslēpumu, Richard Hofmann noslēpumu...

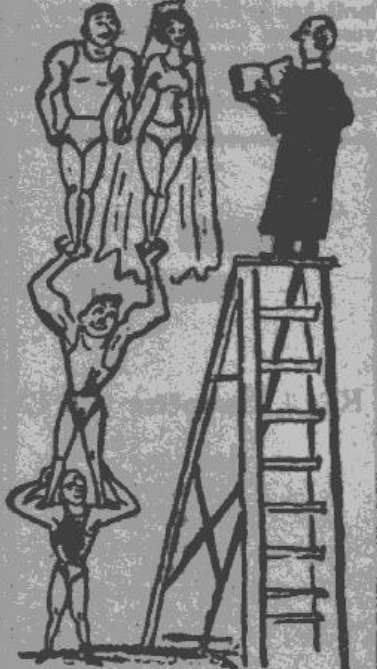
mos 100 metrus visi konkurenti vēl galvu galvā, bet tad sāk atkrist 1. celiņa peldētājs. Tas ir vācu lielā cerība Balke. Straujo tempu nespēj izturēt arī japāņi Ito un amerikāņis Higgins. Skatītāji, kas peldējuma sākumā it kā piemirsuši Sietas, pēkšņi apmuls, tad atdzīvojās. Sietas cīņas ar abiem japāņiem. Pēdējie 50 metri. Lēnām atkrist — japāņis Koike, Hamuro un Sietas, daudzās cīņās rādītie vīri, cīņas par olimpisko uzvaru. Hamuro beidzamos metros tiek mazliet priekšā. Sietas ir noleikts otrais. Ko viņš nespēja panākt savos pirmajos divos olimpisk-

kos startos, to Sietas paveicis tagad. Viņš izcīnījis sudraba medaļu, olimpisko medaļu, kurai Sietas jau bija tik tuvu pirms 8 un 4 gadiem.

Brāji sportā un pat vienā disciplīnā nav nekāds retums. Bet olimpisko spēļu vēsturē vēl pastāsta šādu interesantu gadījumu. 1932. gadā Los-Andželosā argentīnietis Lovells izcīnīja zelta medaļu boksa smagā svarā kategorijā. 4 gadus vēlāk Berlīnē atkal Argentīnas boksa vienība bija vīrs ar Lovella vārdu. Viņš tāpat cīnījās smagā svarā. Bet tas nebija tas Lovells, kas guva olimpiskos uzvaras laurus Los-Andželosā. Berlīnē cīnījās viņa jaunākais brālis, kas rādīja ne mazāk augstvērtīgu cīņas veidu kā viņa vecākais brālis. Jaunais Lovells kļuvis par izšķirošā fināla cīņai. Viņam bija izdevība aizstāvēt Argentīnas un savas ģimenes zelta medaļu. Jaunā Lovella ilgās tomēr nepiepildījās. Vācietis Runge fināla cīņā uzvarēja argentīnieti. Lovells tādi sava brāļa zelta medaļai blakus varēja novietot tikai sudraba...

dija savu nopietnāko pretiniekū — Vācijas izlasi uzvarēja ar augstu 3-1 vārtu starpību. Jā, tāda pat teiksmaina slava, kā indiešu hurvu māksliniekiem, piemīt arī Indijas lauka hokejistiem.

Reiz pienāk gals katram triumfam. To piedzīvoja arī zviedru modernās piecīņas speciālisti. 5 reizes pēc kārtas, sākot ar 1912. un beidzot ar 1932. gadu Stokholmā, Antverpenē, Parīzē, Amsterdamā un Los-Andželosā zviedru karoga pārstāvji izcīnīja olimpiskās uzvaras vispusīgajā, speciāli kapavīriem domātā modernā piecīņas sacensībā. 20 gadu laikā ne reizi olimpiskā uzvaras mastā Zviedrijas karogu nebija nomainījusas kādas citas valsts krāsas. Tomēr reiz atzīmējās arī šīs vēsturiskais notikums. 1936. gadā, jau pēc pirmajām modernās piecīņas sacensībām, vadošā vietā izvirzījās vācu leitnants Handrix. Viņš arī guva pārliecinošu uzvaru, pirmo reizi olimpisko spēļu vēsturē pārtraucot zviedru uzvaru sēriju. Olimpiskā uzvaras kārti pirmo reizi Zviedrijas zili-zeltēno krāsu vietā uzvīnās Vācijas karogs, pavēstot, ka noticis pasaulē vēl nepieredzētais, ka zviedri pārspēti viņu specialitātē — modernā piecīņā.

Cikstoņu kāzas.

Kokizstrādājumu fabrika
„Dauga“
Rīgā, Kanāļu ielā Nr. 1

Galdniecība
Virpotava
Suvenīri

Tālr. Direktoram 49671
Techn. vadīt. 45230

Kastu fabrika

„Kastu Eksports“

RĪGA,
Bīķernieku ielā 17
Tālr. 51373

UFK

Alfrēds
Vincēls

Latviešu sporta dzīvē liela loma allaž piekritusi Universitātes Sportam. Daudzos sarīkojumos ūS ir svinējis skaistas uzvaras, izpelnoties lielāko skatītāju atzinību. Un tas arī ir pilnīgi saprotams. Lielā universitātes audzēkņu saime spēja uzstādīt spēcīgas reprezentācijas gandrīz vai visos sporta veidos. Bolševiku šausmu gadā stāvoklis tomēr krasi mainījās. Zīdi — speciālisti, kas neiedomājami laika laikā sagandēja visu sporta dzīvi, visas sporta biedrības kā politiski kaitīgas likvidēja, to skaitā arī ūS. Jaunā studentu sporta organizācija — ūFK (Universitātes fizikultūras kolektīvs), cerības neattaisnoja, un studentu sports strauji slidēja lejup. Citkārt respektētā, ūS vietā ūFK vārds izsauca vienīgi apslēptus smīnus. Ja sportisti gribēja uzjautrināties, tad tikai vajadzēja izsaukties — «ufk!», lai jau visi apkārtstāvošie sāktu smaidīt...

Bet kādi isti bija ūFK straujās pagrimšanas iemesli? Vai paši studenti negribēja nekā darīt? Jāsaka — jā un nē. ūFK biedri, pa lielākai daļai bija nacionāli noskaņoti cilvēki, kas dziļi nicināja riebigu bolševiku propagandu un melus, bet sporta labā viņi bija ar mieru darīt visu. Kad nu lieta tomēr negāja, viņi atmeta visam ar roku — kļuva neaktīvi, vai arī pārgāja uz citu biedrību. Gan rektora mēģināja šos «atkritējus» ar spaidiem un draudiem piesaistīt ūFK, izdodot rīkojumu, ka visiem studentiem obligātoriski jāstartē no ūFK, pretējā gadījumā neatvabinās no lekciju naudas, par stipendijas piešķiršanu nemaz nerunājot. Dažiem piedraudēja pat ar izslēgšanu no universitātes... Un tomēr visiem šiem spaidiem nebija nekādu panākumu. Studenti turpināja spēlēt no «ordenklubiem» Dinamo un Spartaka, vai arī pārtrauca savas sporta gaitas. Un ja arī kāds atgriezās ūFK, tad piedalījās cīņās bez mazākās intereses, sagādādams klubam vairāk jaunuma kā labuma.

Galvenais pagrimšanas iemesls tomēr bija tas, ka ūFK bija padots PSO (Profesionālai studentu organizācijai), kas no sporta nekā nesaprata, bet tomēr deva dažādus

(pie tam vēl isti idiotiskus) rīkojumus. ūFK valdē sēdēja cilvēki, kuru vairumam sports pilnīgi neinteresēja, bet vienīgi punkti, kurus viņi par sabiedrisku darbu guva sociālistiskā sacensībā. Šie sporta «ģēniji» tad nu arī rūpējās par sportistu politisko sagatavošanu un citām lietām. Velts bija ūFK priekšsēdētāju Meldera un Ošņika, kā arī dažu citu valdes locekļu darbs — sekmes neradās, jo PSO reti «lieliski» prata visu nobremzēt. Melderis no amata atcietās, Ošņiņš gan izturēja līdz galam, tomēr arī viņa centībai nebija ne mazāko panākumu. Vairākkārt mainījās ūFK valdes, rezultāts tomēr palika tas pats — «dedzīgi» PSO pārstāvji bija pārsvarā. Un ja ūFK valde pieņēma kādu lietderīgu lēmumu, tad to tomēr neatzina PSO valde, un gala rezultātā viss bija atkal izjucis. ūFK darbību tādēļ isumā var raksturot šādi: ūFK valde lēma, bet PSO valde šiem lēmumiem pārvilka stripu...

Lai raksturotu ūFK «sporta» darbību, sniegsu isti spilgtu piemēru. Mani amatā iecēla vēl ūS laikā un ūFK šo «godu» man atstāja. Tomēr jau kādā no pirmajām valdes sēdēm, kurā, par laimi, nebiju klāt, komjaunatnes pārstāvis Kukels pieprasīja manu atcelšanu — jo ar aizsargiem neesot ejams kopējs ceļš. Dedzīgi šim priekšlikumam pievienojās arī Lēģeris un žīds Ribovskis. Citās domās tomēr bija airēšanas sekcijas vadītājs Grīnhāgens. Viņš klaji pateica, ka sports nav atkarīgs no politikas. Tas sacēla veselu sašutuma vētru. Kāds komjaunietis (Kukels vai Guitāns) lepnī paskaidroja: «Nē, mums vajadzīgi politiski uzticami darbinieki, tikai tad fizikultūru varēs ievirzīt istajā gultnē!» Brēka un debates turpinājās. Beidzot komjaunatne pieprasīja arī Grīnhāgena atstādīšanu, jo īsts fizikultūrietis nedrīkst aizstāvēt «tumsos elementus». Taisni brīnams, ka traciis tomēr aplusa bez kādām sekām. Isu laiku vēlāk visus tomēr pārsteidza negaidīta vēsts: dedzīgi komjaunieši, priekšzīmīgie fizikultūrieši un politiskie cīnītāji — Kukels un Lēģeris par piedzeršanos un huligānismu tika izslēgti kā no ūFK, tā arī no PSO!

Bez tam vēl visu ūFK valdi un tās darbību terorizēja žīds Ribovskis, kas iejaucās visās lietās, deva padomus un aizrādījumus. Viņš bija komjaunatnes pārstāvis valdē,

neviens nedrīkstēja tam pretoties. Un nepretojās arī, jo čeka no ūFK mītnes neatradās pārāk tālu... Šis pēkšņi no gaisa nokritušais speciālists ne vien terorizēja visus sportistus, bet ar savu «lielo gudrību» un «darba prieku» jo ievērojamā mērā palīdzēja klubam iestīgt postā un tuvoties savam galam. Ar to žīdam Ribovskim tomēr nepietika. ūFK apjoma bija pārāk maza, tādēļ viņš iejaucās arī fiziskās audzināšanas katēdras darbā, un katēdras vadītājam Arn. Rudzītīm nācās nopietni respektēt viņa gribu.

Kad rektors redzēja, ka fizikultūras darbs tomēr nesekmējās, radās jauns amats — masu sporta vadītājs. To uzticēja komjaunietim Kalnam. Viņam piešķīra lielus līdzekļus, lai tikai tas glābtu no katastrofālā stāvokļa. Un Kalns arī darīja, ko spēja. Jau pašā sākumā viņš paziņoja:

«No sporta gan es nekā nesaprotu — bet darišu visu, kas ir manos spēkos.»

Skiet, ka tālāka stāstīšana par viņa darbību ir pilnīgi lieka. Vienā ziņā Kalnam tomēr pienākas atzinība: viņš klaji pateica taisnību, bet neizlikās par lielu gudriņiņu un sporta speciālistu, kā to darīja Ribovskis. Un ja ūFK ko panāca, ja nedaudzies apzinīgie cilvēki ar sviedriem sejš izkapa ja kādas tiesības vai panākumus, tad laurus saņēma, protams, terorists Ribovskis un masu sporta vadītājs.

Sporta komiteja tomēr prata pareizi novērtēt ūFK. Rendnieks, Daniļeviča u. c. «speci» redzēja, ka studenti ir nelabvēlīgi noskaņoti (izņemot žīdus, kas pēc 17. jūnija kā sēnes pēc lietus savairojās universitātē), kas nekādā veidā «tēva» Stalina un žīdu pielūdzēji. Tādēļ arī komiteja studentus necieta ne acu galā, un darīja visu iespējamo, lai bremsētu viņu panākumus. Katra studentu neveiksme sagādāja komitejai lielu prieku.

Pilnīgi saprotams, ka pie šādas darbības sporta limenis var vienīgi grīmt. To saprata arī studenti un bariem atstāja ūFK. Sporta laukumos studenti spēlēja vairs tikai statistu lomu, panākumu nekādu nebija. Un tādu arī nevarēja būt, jo grūti iedomāties, cik aplami nostādīts bija sporta darbs universitātē. Izņēmumi bija vienīgi ūFK sieviešu basketbola un volejbola vienības, kas guva labus panākumus. Bet arī šī nīcīgā dzirkstelīte nespēja ienest nekādu gaismu lielajā tumsā, kādā bija ieslidzis studentu sports...

Tagad, kad visu uzvarošā Lielvācijas armija mūsu zemi atbrīvojusi no baismās bolševiku varas un drausmīgā asins terora, arī universitātes sportisti var atviegloti uzelpot. Visi viņi puicējas atkal ūS rindās, lai kā senāk, plecu pie pleca, cīnītos par kluba godu. Atgriežas vecie, slavenie spēki, nāk atpakaļ arī jaunie. Ir arī tomēr tādi, kas kļuvuši neuzticīgi vecajam klubam — tie paliek citu atļēti, jaunu draugu vidū.

Varam tomēr būt pārliecināti, ka studenti sportam dos krietnus spēkus un sniegumu. Blakus vecajiem cīnītājiem stāvēs jauni talanti, kas ar lielu prieku ziedos savus spēkus sporta dzīves celšanai. Labākā līļa tam ir — līdzināšanās studentu rošība mūsu sagandētā sporta atjaunošanā.

Stalina gada upuri

MARIJA UN AUGUSTS GRAPMANI

Slēgta vasaras sākumā bolševiki apcietināja arī mūsu izcilos sportistu pāri Mariju un Augustu Grapmanus. Līdz ar viņiem čekisti aizveda arī ģimenes pirmo atvasi — mazo meitiņu. Skaidra, ka šie izcilie latviešu sportisti dzīvi ienida aziātiskā vara, kas arī mūsu tautu iesaltāja padomijas verdzībā.

Atceroties Mariju un Augustu Grapmanus, jāsaka, ka to sporta gaitas bija ļoti līdzīgas. Abi viņi nodarbojās ar vienādiem sporta veidiem, gūstot teicamus panākumus. Marija švēde-Grapmane latviešu sporta laukumos parādījās jau pirms vairāk kā 10 gadiem. Viņa šai krietni garajā laika sprīdī bija aktīva līdzdalībniece galda teniā, basketbolā, volejbolā un teniā. Daudzus gadus viņa bija sieviešu basketbola meistarvienības — ūS dalībniece, spēlējot aizsardzēses posteni. Tāpat kā basketbolā, tā arī volejbolā sportiste aktīvi darbojās līdz pēdējam laikam. Galda tenisa spēli Marija Grapmane pameta drīs pēc meistartitula izcīnīšanas 1934. gadā. Tajā pašā gadā Grapmane spēlēja arī galda tenisa izlases vienībā pret Lietuvu. Pēdējā laikā viņa pievērsās tenisa spēlei, uzstājoties kopā ar vīru junktā dubultspēlē. Dāmu dubultspēlē kopā ar meistari Zēbergu viņa izcīnīja meistartitulu. Tā tad meistare basketbolā, volejbolā, teniā un galda teniā! Līdz ar to Grapmane sevi parādījusi kā vienu no izcilākajām latviešu sportistēm.

Ne mazāk lielu ievēribu pelna Grapmanes sporta pāldarības

darbs, kuram tā veltījusi savu siridi un daudzus gadus. Pēdējā laikā viņa darbojās universitātē. Studentu olimpiādēs — 1935. gadā Budapeštā un 1937. gadā Parīzē, Marija Grapmane sagatavoja studentes-vingrotājas, kas ieguva pirmās vietas un medaļas stūnību ārzemju presē. Viņa 1932. gadā beidza fiziskās audzināšanas augstskolu Vācijā, kas dod vislabāko liecību par to, cik šī sportiste bija krietna nākošās sporta jaunatnes audzinātāja.

Ne mazāk daudzmināts tika Augusts Grapmana vārds. Viņš ir viens no tiem retajiem latviešu sportistiem, kas izcēlās ar savu vispusību. Grapmanis bijis izlases vienības dalībnieks basketbolā, teniā un galda teniā. Par sportu viņš sāka interesēties jau pamatskolas laikā, kur par vingrošanas skolotāju darbojās Mierīnā. Jau 1925. gadā Grapmanis spēlēja latviešu izlases basketbola komandā kopā ar Jurgenu, Zaju, Timperu un Kūd. Bārdu. Vēlāk viņš spēlēja bij. ASK vienībā, kas 1934. gadā ieguva Baltijas meistartitulu. Arī galda teniā Augusts Grapmanis guva ievērojamas sekmes. Viņš piedalījās arī pasaules meistarsacīkstēs Berlīnē. Sākot ar 1929. gadu Grapmanis sāka nopietnāku vērību veltīt tenisa spēlei, kurai tas palika uzticīgs līdz pēdējam laikam. Teniā šis izcilais sportists bija meistars, kā arī vairākkārt latviešu sastādītās vienības līdzdalībnieks. Sporta laukumos arvien viņš izcēlās ar savu atlētisko sportista stāvu.

Tagad šo abu krietno latviešu sportistu mūsu vidū vairs nav.

Saplākšņu fabrika

„LIGNUM“

Bolderajā, Daugavgrīvas ceļā, tālrunis 40243

PND miltu un maizes pārvalde
Ilgeciema dzirnavas

Rīgā, Tvaikoņu ielā 4

Ražo labas kvalitātes miltus un makaronus.

Pasūtījumu daļas tālrunis 49451

„Rīgas zeķu fabrika“

Rīgā, Šampetra ielā Nr. 1. Tālruni:
Direktors 43678
Kantoris 42284
Fabrika 41388

Zasulauka
manufaktūra

Rīgā, Šampetra ielā 1.

Tāl. 44359
41391
41715
41489
41290

Valsts rūpniecības uzņēmuma pārvalde Kokrūpniecības nozare
KASTU FABRIKA
»SILVĀNA«
Rīgā, Freiberr von Stein ielā Nr. 147
Izgatavo sviesta un visāda veida un visādos izmēros koka kastes,
kā arī pieņem spundzīšanas un šveļēšanas darbus. Telef. 91787

Miltu un maizes pārvaldes
uzņēmums

»Dzirnavnieks«

Rīgā, Kalpaka ielā 31

Ostland Faser G. m. b. H.

„Zasulauka līnu vērpjuve“

agrāk Līnu vērpjuve un austuve „Latīnai“
Rīgā, Šampetra ielā 1

„Daugavas tekstils“ Kokvilnas vērpjuve
Austuve
Audumu apdare
RĪGA, ŠAMPETRA IELĀ Nr. 36. TĀLRUNIS 42825